

PŘIJATÉ TEXTY

Prozatímní znění

P8_TA-PROV(2018)0204

Pluralita a svoboda sdělovacích prostředků v Evropské unii

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 3. května 2018 o pluralitě a svobodě sdělovacích prostředků v Evropské unii (2017/2209(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 2, 3, 6, 7, 9, 10, 11 a 49 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a na články 9, 10 a 16 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na článek 11 Listiny základních práv Evropské unie,
- s ohledem na článek 10 Evropské úmluvy o lidských právech, judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Evropskou sociální chartu,
- s ohledem na Mezinárodní úmluvu o odstranění všech forem rasové diskriminace přijatou a otevřenou k podpisu a ratifikaci usnesením Valného shromáždění č. 2106 ze dne 21. prosince 1965,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise¹,
- s ohledem na protokol č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech,
- s ohledem na Evropskou chartu svobody tisku,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o předcházení násilí páchanému na ženách a domácímu násilí a boji proti němu,
- s ohledem na prohlášení, doporučení a usnesení Výboru ministrů a Parlamentního shromáždění Rady Evropy a na stanoviska a seznam kritérií Benátské komise,
- s ohledem na studii Rady Evropy s názvem „*Journalists under pressure – Unwarranted interference, fear and self-censorship in Europe*“ (Novináři pod nátlakem – neoprávněné zásahy, strach a autocenzura v Evropě),
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Úmluvu OSN proti korupci a Úmluvu UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů,
- s ohledem na obecnou připomínku č. 34 Výboru pro lidská práva OSN,

¹ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

- s ohledem na hlavní zásady OSN týkající se podnikání a lidských práv,
- s ohledem na příslušné rezoluce Valného shromáždění OSN, Rady OSN pro lidská práva a na zprávy zvláštního zpravodaje OSN pro podporu a ochranu práva na svobodu názoru a projevu,
- s ohledem na akční plán OSN týkající se bezpečnosti novinářů a problému beztrestnosti,
- s ohledem na práci, již odvedla Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) v oblasti svobody sdělovacích prostředků, konkrétně zástupce OBSE pro svobodu sdělovacích prostředků,
- s ohledem na práci, kterou odvedla platforma Rady Evropy pro podporu ochrany žurnalistiky a bezpečnosti novinářů,
- s ohledem na společné prohlášení o svobodě projevu a „falešných zprávách“, dezinformacích a propagandě, které 3. března 2017 vydal zvláštní zpravodaj OSN pro podporu a ochranu práva na svobodu názoru a projevu, zástupce OBSE pro svobodu sdělovacích prostředků, zvláštní zpravodaj Organizace amerických států pro svobodu projevu a zvláštní zpravodaj Africké komise pro lidská práva a práva národů pro svobodu projevu a přístup k informacím,
- s ohledem na výsledky světového indexu svobody tisku, který zveřejnila organizace Reportéři bez hranic, a na výsledky sledování plurality sdělovacích prostředků prováděného Střediskem pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků Evropského univerzitního institutu,
- s ohledem na dokument s názvem „*Defining Defamation: Principles on Freedom of Expression and Protection of Reputation*“ (Definice pomluvy: zásady svobody projevu a ochrany dobrého jména) publikovaný organizací Článek 19,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. května 2013 o Chartě EU: standardní podmínky svobody sdělovacích prostředků v celé EU¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. března 2014 o programu agentury NSA (USA) pro sledování, subjektech členských států pro sledování a dopadech na základní práva občanů EU a na transatlantickou spolupráci v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí² a na své usnesení ze dne 29. října 2015 o opatřeních v návaznosti na usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. března 2014 o hromadném elektronickém sledování občanů EU³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. března 2017 o elektronické demokracii v Evropské unii: potenciál a výzvy⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2016 obsahující doporučení Komisi o vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva⁵,
- s ohledem na svá usnesení ze dne 14. února 2017 o úloze oznamovatelů („whistleblowerů“) při ochraně finančních zájmů EU⁶ a ze dne 24. října 2017 o legitimních opatřeních na ochranu oznamovatelů jednajících ve veřejném zájmu při

¹ Úř. věst. C 55, 12.2.2016, s. 33.

² Úř. věst. C 378, 9.11.2017, s. 104.

³ Úř. věst. C 355, 20.10.2017, s. 51.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2017)0095.

⁵ Přijaté texty, P8_TA(2016)0409.

⁶ Přijaté texty, P8_TA(2017)0022.

- zveřejňování důvěrných informací společností a veřejných orgánů¹,
- s ohledem na závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o svobodě a pluralitě sdělovacích prostředků v digitálním prostředí²,
 - s ohledem na obecné zásady EU v oblasti lidských práv ohledně svobody projevu online a offline a na pokyny Komise týkající se podpory svobody a integrity sdělovacích prostředků v zemích procesu rozšíření ze strany EU v období 2014–2020,
 - s ohledem na výroční kolokvium o základních právech v roce 2016 pořádané Komisí s názvem „*Media pluralism and democracy*“ (Pluralita sdělovacích prostředků a demokracie) a na relevantní příspěvky zveřejněné Agenturou Evropské unie pro základní práva,
 - s ohledem na existenci skupiny odborníků na vysoké úrovni pro boj proti falešnému zpravodajství a dezinformacím online, která byla jmenována Komisí s cílem poskytovat poradenství ohledně rozsahu fenoménu falešných zpráv a ohledně vymezení úloh a odpovědnosti příslušných zúčastněných stran,
 - s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) z května 2016 k přezkumu směrnice o soukromí a elektronických komunikacích (2002/58/ES),
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV³,
 - s ohledem na závěry Evropské rady o bezpečnosti a obraně ze dne 22. června 2017,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro právní záležitosti (A8-0144/2018),
- A. vzhledem k tomu, že právo na svobodu projevu a svobodu názoru jsou základními lidskými právy a nezbytnými podmínkami pro plný osobní rozvoj jednotlivců a jejich aktivní zapojení do demokratické společnosti, pro uskutečnění zásad transparentnosti a zodpovědnosti a pro naplnění dalších lidských práv a základních svobod;
- B. vzhledem k tomu, že pluralitu nelze oddělit od svobody, demokracie a právního státu;
- C. vzhledem k tomu, že právo informovat a právo být informován, jsou součástí základních demokratických hodnot, na nichž je Evropská unie založena;
- D. vzhledem k tomu, že význam pluralitních, nezávislých a důvěryhodných sdělovacích prostředků jakožto strážců a hlídačů demokracie a právního státu nesmí být podceňován;
- E. vzhledem k tomu, že svoboda, pluralita a nezávislost sdělovacích prostředků jsou základními složkami práva na svobodu projevu; vzhledem k tomu, že sdělovací prostředky hrají v demokratické společnosti zcela zásadní roli, neboť slouží jako veřejní hlídači psi a přispívají k posílení postavení občanů prostřednictvím zvyšování jejich povědomí o současném politickém a sociálním prostředí a vedou k jejich vědomé účasti na demokratickém životě; vzhledem k tomu, že rozsah role sdělovacích prostředků by

¹ Přijaté texty, P8_TA(2017)0402.

² Úř. věst. C 32, 4.2.2014, s. 6.

³ Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6.

měl být rozšířen, aby tyto prostředky obsáhly i online a občanskou žurnalistiku a stejně tak práci bloggerů, uživatelů internetu, aktivistů sociálních médií a obránců lidských práv a byla tak zohledněna současná zásadně proměněná podoba sdělovacích prostředků, přičemž musí být respektováno právo na soukromí; vzhledem k tomu, že neutralita sítí je jednou ze základních zásad otevřeného internetu;

- F. vzhledem k tomu, že falešné zprávy, internetová šikana nebo pornografická pomsta jsou předmětem rostoucích obav naší společnosti, zejména mezi mladými lidmi;
- G. vzhledem k tomu, že šíření falešných zpráv a dezinformací v sociálních médiích nebo prostřednictvím internetových vyhledávačů výrazně narušilo důvěryhodnost tradičních sdělovacích prostředků, což ve svém důsledku paralyzuje jejich schopnost působit jako hlídací psi;
- H. vzhledem k tomu, že povinností veřejných orgánů je nejen zdržet se zavádění omezení svobody projevu, ale že mají rovněž pozitivní povinnost přijmout právní a regulační rámec, který pomáhá rozvoji svobodných, nezávislých a pluralitních sdělovacích prostředků;
- I. vzhledem k tomu, že podle článků 2 a 4 Mezinárodní úmluvy o odstranění všech forem rasové diskriminace a článku 30 Všeobecné deklarace lidských práv nesmí být svoboda projevu nikdy použita k obraně projevů, které úmluvu a deklaraci porušují, jako jsou nenávistné projevy nebo propaganda založené na myšlenkách či teoriích o nadřazenosti jedné rasy nebo skupiny osob určité barvy pleti nebo etnické skupiny nebo projevy, které se snaží ospravedlnit či prosazovat rasovou nenávist a diskriminaci v jakékoliv formě;
- J. vzhledem k tomu, že veřejné orgány mají povinnost chránit nezávislost a nestrannost veřejných sdělovacích prostředků, a to zejména jakožto subjektů sloužících demokratickým společnostem, nikoliv vyhovujících zájmům vlád, které jsou právě u moci;
- K. vzhledem k tomu, že orgány musí rovněž zajistit, aby sdělovací prostředky dodržovaly platné právní předpisy;
- L. vzhledem k tomu, že nedávný politický vývoj v různých členských státech, ve kterých jsou nacionalismus a populismus na vzestupu, vedl ke zvýšenému tlaku na novináře a k hrozbám na jejich adresu, což svědčí o tom, že Evropská unie musí zajistit, podporovat a bránit svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků;
- M. vzhledem k tomu, že podle Rady Evropy mají nekalé praktiky a zločiny spáchané vůči novinářům státními i nestátními subjekty závažný a odrazující účinek s ohledem na svobodu projevu; vzhledem k tomu, že riziko a frekvence neoprávněných zásahů zvyšuje pocit strachu mezi novináři, občanskými novináři, bloggery a dalšími informačními činiteli, vede k potenciálnímu vyššímu stupni autocenzury a zároveň oslabuje práva občanů na informace a spoluúčasť;
- N. vzhledem k tomu, že zvláštní zpravodaj OSN pro podporu a ochranu práva na svobodu názoru a projevu v září 2016 připomněl, že vlády nesou odpovědnost nejen za respekt k žurnalistice, ale také za to, aby zajistily, že novináři a jejich zdroje budou chráněni přísnými zákony, stíháním pachatelů a v nutných případech i poskytnutím dostatečné ochrany;
- O. vzhledem k tomu, že novináři i další aktéři působící v oblasti sdělovacích prostředků se v Evropské unii stále potýkají s násilím, výhrůžkami, obtěžováním nebo veřejným zostuzováním, zejména kvůli svým investigativním činnostem s cílem chránit veřejný

zájem před zneužíváním moci, korupcí, porušováním lidských práv nebo trestnou činností;

- P. vzhledem k tomu, že zajištění bezpečnosti a ochrany novinářů a dalších aktérů působících v oblasti sdělovacích prostředků je předpokladem k tomu, aby mohli plně hrát svou úlohu a vykonávat to, k čemu jsou předurčení, tj. náležitě informovat občany a efektivně se účastnit veřejné diskuse;
- Q. vzhledem k tomu, že podle platformy Rady Evropy na ochranu žurnalistiky a bezpečnosti novinářů jsou ve více než polovině případů útoků na pracovníky sdělovacích prostředků pachateli státní činitelé;
- R. vzhledem k tomu, že investigativní žurnalistika by měla být podporována jako projev občanské angažovanosti a akt občanské ctnosti podporovaný komunikací, učením, vzděláváním a odbornou přípravou;
- S. vzhledem k tomu, že radikální vývoj systému sdělovacích prostředků, rychlý růst online rozměru plurality sdělovacích prostředků a zvýšení počtu vyhledávačů a platforem sociálních médií představují výzvu i příležitost pro propagaci svobody projevu, pro demokratizaci vytváření zpráv zapojením občanů do veřejné diskuse a pro přeměnu rostoucího počtu uživatelů informací na jejich tvůrce; vzhledem k tomu, že v důsledku koncentrace moci mediálních konglomerátů, provozovatelů platforem a zprostředkovatelů internetových služeb a kontroly ekonomických korporací a politických subjektů nad sdělovacími prostředky hrozí negativní důsledky pro pluralitu veřejné diskuse a přístup k informacím a dopad na svobodu, integritu, kvalitu a redakční nezávislost novinářů a vysílacích sdělovacích prostředků; vzhledem k tomu, že rovné podmínky na evropské úrovni jsou nutné k tomu, aby bylo zajištěno, že vyhledávače, platformy sociálních médií a další technologičtí giganti budou respektovat pravidla jednotného digitálního trhu EU v oblastech, jako je ochrana elektronického soukromí a hospodářská soutěž;
- T. vzhledem k tomu, že novináři vyžadují přímý, okamžitý a neomezený přístup k informacím od orgánů veřejné správy, aby náležitě přiměli orgány zodpovídat se ze své činnosti;
- U. vzhledem k tomu, že informace získané na základě práva na investigativní šetření a informace získané prostřednictvím oznamovatelů se vzájemně doplňují a jedny i druhé jsou zásadní pro to, aby mohli novináři plnit své poslání konat ve veřejném zájmu;
- V. vzhledem k tomu, že novináři potřebují plnou právní ochranu při využívání a šíření takových informací ve veřejném zájmu v rámci své práce;
- W. vzhledem k tomu, že právo požadovat a dostávat informace od orgánů veřejné správy je v celé Evropské unii stále nedůsledné a neúplné;
- X. vzhledem k tomu, že v jakékoli demokratické společnosti hraje oblast sdělovacích prostředků klíčovou úlohu; vzhledem k tomu, že účinek hospodářské krize spolu se současně probíhajícím nárůstem platforem sociálních médií a dalších špičkových technologických gigantů a vysoce selektivních příjmů z reklamy výrazně zvýšil nejistotu pracovních podmínek a sociální nejistotu mediálních činitelů, včetně nezávislých novinářů, což vede k dramatickému poklesu profesních, společenských a kvalitativních norem žurnalistiky a může negativně ovlivnit jejich redakční nezávislost;
- Y. vzhledem k tomu, že Evropská audiovizuální observatoř Rady Evropy odsoudila vznik digitálního duopolu společností Google a Facebook, který odpovídá za téměř 85 % veškerého růstu trhu s digitální reklamou v roce 2016, čímž ohrožuje budoucnost

tradičních mediálních společností financovaných z reklamy, jako jsou komerční televizní stanice, noviny a časopisy, které mají mnohem nižší divácký dosah;

- Z. vzhledem k tomu, že v souvislosti s politikou rozšíření má Komise povinnost vyžadovat důsledné plnění kodaňských kritérií včetně svobody projevu a sdělovacích prostředků, a proto by EU měla být v této oblasti příkladem nejvyšších standardů; vzhledem k tomu, že jakmile se státy stanou členy EU, jsou i nadále a nezpochybnitelně vázány závazky v oblasti lidských práv na základě Smluv o EU a Listiny základních práv Evropské unie, a že respektování svobody projevu a sdělovacích prostředků ve členských státech by mělo podléhat pravidelné kontrole; vzhledem k tomu, že úsilí EU může být v celosvětovém měřítku vnímáno jako věrohodné pouze tehdy, pokud svoboda tisku a sdělovacích prostředků bude zaručena a dodržována i v Unii samotné;
- AA. vzhledem k tomu, že při výzkumech se soustavně zjišťují doklady toho, že ženy patří v odvětví sdělovacích prostředků mezi menšiny, zejména na tvůrčích pozicích, a jsou výrazně nedostatečně zastoupeny na vyšších, rozhodovacích úrovních; vzhledem k tomu, že studie o zapojení žen v oboru žurnalistiky naznačují, že ačkoli mezi zájemci o žurnalistiku je mezi ženami a muži poměrně dobrá rovnováha, rozdělení odpovědnosti za rozhodování se vyznačuje značnou nerovností mezi ženami a muži;
- AB. vzhledem k tomu, že ustanovení Listiny základních práv Evropské unie a SEU, která zajišťují dodržování těchto zásad, jsou prováděna prostřednictvím pozitivních opatření s cílem prosazovat svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků a podporovat kvalitu, přístupnost a dostupnost (pozitivní svoboda), zároveň však vyžadují přehlížení ze strany veřejných orgánů, aby se zabránilo škodlivé agresi (negativní svoboda);
- AC. vzhledem k tomu, že nezákonné a svévolné sledování, zejména je-li prováděno v masovém měřítku, je neslučitelné s lidskými právy a základními svobodami, mimo jiné se svobodou projevu – včetně svobody tisku a ochrany důvěrnosti novinářských zdrojů – a s právem na soukromí a ochranu údajů; vzhledem k tomu, že při šíření projevů nenávisti a při vytváření podhoubí pro radikalizaci vedoucí k násilnému extremismu hrají určitou roli internet a sociální média tím, že se na nich distribuují nelegální obsah, který je zvláště zaměřen na mladé lidi; vzhledem k tomu, že potírání takovýchto jevů vyžaduje úzkou a koordinovanou spolupráci všech relevantních subjektů na všech úrovních správy (místní, regionální i vnitrostátní) a rovněž spolupráci s občanskou společností a soukromým sektorem; vzhledem k tomu, že účinné právní předpisy a činnosti v oblasti bezpečnosti a boje proti terorismu a také opatření mající za cíl bojovat proti projevům nenávisti a násilnému extremismu by měly vždy být vázány povinnostmi dodržovat základní práva, aby nedocházelo k jakýmkoli konfliktům s ochranou svobody projevu;
- AD. vzhledem k tomu, že s odkazem na Radu Evropy je whistleblowing (oznamování nekalých praktik) základním aspektem svobody projevu a hraje zásadní roli při odhalování a hlášení nesrovnalostí a protiprávního jednání a při posilování demokratické zodpovědnosti a transparentnosti; vzhledem k tomu, že whistleblowing je klíčovým zdrojem informací při boji proti organizované trestné činnosti, při vyšetřování, zjišťování a zveřejňování případů korupce ve veřejném i soukromém sektoru a při odhalování strategií uplatňovaných soukromými společnostmi s cílem vyhnout se daňovým povinnostem; vzhledem k tomu, že odpovídající ochrana oznamovatelů na unijní, vnitrostátní a mezinárodní úrovni a také prosazování kultury uznávání důležité role, kterou oznamovatelé ve společnosti hrají, jsou nezbytnými předpoklady zajištění efektivnosti této role;
- AE. vzhledem k tomu, že v souvislosti s bojem proti korupci a nesprávným úředním

postupům v EU by měl být na investigativní žurnalistiku brán zvláštní ohled a měla by jí být poskytována finanční podpora, neboť se jedná o nástroj sloužící veřejnému zájmu;

- AF. vzhledem k tomu, že podle zjištění nástroje monitorování plurality sdělovacích prostředků zůstává vlastnictví sdělovacích prostředků vysoce koncentrované, což představuje významné riziko pro rozmanitost informací a názorů zastoupených v mediálním obsahu;
- AG. vzhledem k tomu, že na informování o záležitostech EU a práci institucí a agentur EU by se měla rovněž vztahovat stejná kritéria plurality a svobody sdělovacích prostředků jako na vnitrostátní zpravodajství, a mělo by mít mnohojazyčnou podporu, aby bylo přístupné pro co nejvíce občanů EU;
1. vyzývá členské státy, aby zavedly odpovídající opatření s cílem zabezpečit a podporovat pluralitní, nezávislé a svobodné mediální prostředí, včetně zajištění přiměřeného veřejného financování, ve službách demokratické společnosti, včetně nezávislosti a udržitelnosti veřejnoprávních sdělovacích prostředků a komunitních a místních médií, jež jsou klíčovými prvky prostředí příznivého pro zabezpečení základního práva na svobodu projevu a informace;
 2. zdůrazňuje sdílenou odpovědnost zákonodárců, novinářů, vydavatelů a internetových zprostředkovatelů, ale také občanů jako spotřebitelů informací;
 3. vyzývá orgány EU, aby zaručily plné provádění Listiny základních práv Evropské unie ve všech svých rozhodnutích, akcích a politikách, jakožto prostředek důsledného prosazování plurality a svobody sdělovacích prostředků před nepřiměřeným vlivem vnitrostátních veřejných orgánů; v této souvislosti žádá Komisi, aby zavedla posuzování dopadu na lidská práva pro hodnocení svých legislativních návrhů a aby předložila návrh na zřízení mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva v souladu s příslušným usnesením Parlamentu ze dne 25. října 2016;
 4. zdůrazňuje, že je třeba zavést nezávislé monitorovací mechanismy s cílem zhodnotit situaci svobody a plurality sdělovacích prostředků v EU, a to jako prostředek k prosazování a ochraně práv a svobod zakotvených v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie a článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech, a pohotově reagovat na jejich možné ohrožení a porušování; vyzývá Komisi a členské státy, aby plně podporovaly a posílily nástroje, které již byly v této souvislosti vyvinuty, jako je monitorování plurality sdělovacích prostředků a platforma Rady Evropy na ochranu žurnalistiky a bezpečnosti novinářů;
 5. vyzývá Komisi, aby jakožto strážkyně Smluv přistupovala k pokusům vlád členských států o omezení svobody a plurality sdělovacích prostředků jako k závažnému a systémovému zneužití moci a kroku, který je v rozporu se základními hodnotami Evropské unie zakotvenými v článku 2 SEU, jimiž skutečně jsou, neboť právo na svobodu projevu a svobodu názoru jsou základními lidskými právy a svoboda sdělovacích prostředků, pluralita a nezávislost hrají v demokratické společnosti zásadní úlohu, a to i v tom smyslu, že fungují jako kontrola vlády a státní moci;
 6. vyzývá členské státy, aby provedly nezávislý přezkum svých příslušných právních předpisů a postupů s cílem chránit svobodu projevu a svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků;

7. vyjadřuje hluboké znepokojení nad nekalými praktikami, zločiny a vražednými útoky, k nimž ještě stále dochází vůči novinářům a pracovníkům sdělovacích prostředků v členských státech kvůli jejich činnosti; naléhavě vyzývá členské státy, aby se za každou cenu snažily zabránit tomuto násilí, zajistit zodpovědnost, zabránit beztrestnosti a zaručit, že oběti a jejich rodiny budou mít přístup k odpovídajícím právním prostředkům; vybízí členské státy, aby ve spolupráci s novinářskými organizacemi zřídily nezávislý a nestranný regulační orgán pro sledování a dokumentování násilí a výhrůžek vůči novinářům a podávání zpráv o nich a zabývající se také ochranou a bezpečností novinářů v jednotlivých státech; kromě toho vyzývá členské státy, aby plně uplatňovaly doporučení Rady Evropy CM/Rec(2016)4 o ochraně žurnalistiky a bezpečnosti novinářů a dalších mediálních činitelů;
8. vyjadřuje své znepokojení nad zhoršujícími se pracovními podmínkami novinářů a množstvím psychického násilí, kterého jsou novináři svědky; vyzývá proto členské státy, aby v úzké spolupráci s novinářskými organizacemi vypracovaly vnitrostátní akční plány za účelem zlepšení pracovních podmínek novinářů a aby zajistily, že novináři nebudou obětmi psychického násilí;
9. je znepokojen stavem svobody sdělovacích prostředků na Maltě, jenž nastal v říjnu 2017 po zavraždění protikorupční novinářky Daphne Caruanové Galiziové, která byla rovněž obětí obtěžování, a to mimo jiné v podobě předběžného zmrazení jejich bankovních účtů a výhrůžek ze strany nadnárodních společností;
10. důrazně odsuzuje vraždu slovenského investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Marty Kušnírové;
11. vítá rozhodnutí pojmenovat tiskové středisko Evropského parlamentu po zavražděné novinářce Daphne Caruanové Galiziové; v této souvislosti znovu opakuje svou výzvu, aby po Daphne Caruanové Galiziové byla pojmenována i každoroční cena Evropského parlamentu za investigativní žurnalistiku;
12. žádá Konferenci předsedů, aby předložila návrh toho, jak by Parlament mohl uctít práci Jána Kuciaka, a aby zvažila možnost, že po něm pojmenuje stáze pro novináře v Parlamentu;
13. vyzývá členské státy, aby plně podpořily iniciativu zahájenou organizací Reportéři bez hranic za účelem jmenování zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro bezpečnost novinářů;
14. vyzývá členské státy, aby vytvořily a zachovaly, a to v právních předpisech i v praxi, bezpečné prostředí pro novináře a další mediální činitele, včetně zahraničních novinářů, kteří vykonávají svou žurnalistickou činnost v členských státech, a umožnily jim dělat svou práci zcela nezávisle a bez nepatřičných zásahů, jako je vyhrožování násilím, obtěžování, finanční, ekonomický a politický nátlak, naléhání na odhalení důvěrných zdrojů a materiálů a cílené sledování; zdůrazňuje, že je třeba, aby členské státy zajistily účinné postupy právní nápravy v souvislosti s výše uvedeným jednáním pro novináře, jejichž svoboda výkonu své práce byla ohrožena, aby nebyli nuceni k samocenzuře; zdůrazňuje, že při zvažování opatření, která se mají zabývat bezpečností novinářů, je důležité zaujmout přístup zohledňující rovnost pohlaví;

15. zdůrazňuje, že je důležité zajistit přiměřené pracovní podmínky pro novináře a pracovníky sdělovacích prostředků v naprostém souladu s požadavky Listiny základních práv Evropské unie a Evropské sociální charty, aby se zabránilo nepatřičnému internímu a externímu tlaku, závislosti, zranitelnosti a nestabilitě, a tudíž riziku autocenzury; zdůrazňuje, že nezávislou žurnalistiku nemůže zaručit a podporovat samotný trh; žádá proto Komisi a členské státy, aby podpořily a vypracovaly nové sociálně udržitelné hospodářské modely zaměřené na financování a podporu kvalitní a nezávislé žurnalistiky a zajistily, aby veřejnost byla přesně informována; žádá členské státy, aby posílily finanční podporu pro poskytovatele veřejných služeb a investigativní žurnalistiku, aniž by se zapojovaly do redakčních rozhodnutí;
16. odsuzuje pokusy vlád umlčet kritické sdělovací prostředky a zničit svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, a to i prostřednictvím sofistikovanějších způsobů, které v rámci platformy Rady Evropy na ochranu žurnalistiky a bezpečnosti novinářů obvykle nespustí varovné signály, jako jsou například členové vlád a jejich „známí“, kteří skupují komerční sdělovací prostředky a přebírají kontrolu nad těmi veřejnoprávními, aby sloužily jednostranným zájmům;
17. zdůrazňuje, že je nezbytné podporovat a rozšiřovat oblast působnosti Evropského střediska pro svobodu tisku a sdělovacích prostředků, zejména pokud jde o právní podporu ohrožených novinářů;
18. poukazuje na to, že pracovníci působící v oblasti sdělovacích prostředků pracují často v nejistých podmínkách, pokud jde o smlouvy, mzdy a sociální záruky, což má negativní dopad na jejich schopnost odvádět řádně svou práci a je tak omezována svoboda sdělovacích prostředků;
19. uznává, že svoboda projevu může podléhat omezením – pokud jsou stanovena zákonem, mají legitimní cíl a jsou nezbytná v demokratické společnosti – mimo jiné v zájmu ochrany pověsti a práv druhých; vyjadřuje však znepokojení nad negativními a odrazujícími účinky, které by mohly mít trestněprávní předpisy proti pomluvě na právo na svobodu projevu, svobodu tisku a veřejnou diskusi; vyzývá členské státy, aby se zdržely zneužívání trestněprávních předpisů proti pomluvě tak, že naleznou patřičnou rovnováhu mezi právem na svobodu projevu a právem na respektování soukromí a rodinného života, včetně pověsti, přičemž musí být zajištěno právo na účinnou nápravu a nesmějí být ukládány příliš přísné a neúměrné tresty a sankce, v souladu s kritérii stanovenými ESLP;
20. vyzývá Komisi, aby navrhla směrnici namířenou proti strategickým žalobám proti účasti veřejnosti ve veřejné debatě, která bude chránit nezávislé sdělovací prostředky před obtěžujícími soudními řízeními majícími za cíl je v EU umlčet nebo zastrážit;
21. domnívá se, že zapojení do demokratických procesů je založeno v první řadě na skutečném a nediskriminačním přístupu k informacím a znalostem; vyzývá EU a členské státy, aby vytvořily adekvátní politiky, jež by vedly k dosažení všeobecného přístupu k internetu a k tomu, aby byl přístup k internetu – včetně neutrality sítě – uznán za základní právo;
22. vyjadřuje politování nad rozhodnutím o zrušení pravidel pro neutralitu sítě z roku 2015, které přijala Federální komise Spojených států amerických pro komunikaci, a zdůrazňuje negativní důsledky, které by toto rozhodnutí mohlo mít v globálně

propojeném digitálním světě, pokud jde o právo na přístup k informacím bez diskriminace; vyzývá EU a členské státy, aby nadále usilovaly o posílení zásady neutrality sítě tím, že budou vycházet z pokynů Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) ohledně provádění evropských pravidel neutrality sítě ze strany vnitrostátních regulačních orgánů a dále je rozpracovávat;

23. poukazuje na významnou roli, kterou hrají nezávislé a pluralitní sdělovací prostředky v politické diskusi a v otázce práva na pluralitní informace během volebních období i v mezidobích; zdůrazňuje, že je nezbytné zaručit, aby se všichni političtí aktéři mohli v souladu s ustanoveními Mezinárodní úmluvy o odstranění všech forem rasové diskriminace plně vyjádřit a aby se prostor ve vysílání, který jim poskytnou provozovatelé veřejnoprávního vysílání, zakládal na novinářských a odborných kritériích, a nikoli na stupni jejich institucionální reprezentativnosti nebo na jejich politických názorech;
24. vyzývá členské státy a Komisi, aby se zdržely přijímání nepotřebných opatření zaměřených na svévolné omezování přístupu k internetu a výkonu základních lidských práv nebo na kontrolu veřejných sdělovacích prostředků, jako je přijetí represivních předpisů pro zřízení a provozování sdělovacích prostředků či webových stránek, svévolné vyhlášení výjimečného stavu, technický dohled nad digitálními technologiemi – tj. blokování, filtrování, rušení a uzavírání digitálního prostoru – nebo faktická privatizace kontrolních opatření prostřednictvím vyvíjení nátlaku na zprostředkovatele, aby přijali opatření s cílem omezit či odstranit internetový obsah; vyzývá navíc EU a členské státy, aby zabránily přijetí těchto opatření soukromými subjekty;
25. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily plnou transparentnost soukromých společností a vlád při používání algoritmů, umělé inteligence a automatizovaného rozhodování, které by neměly být používány a vyvíjeny způsobem, který vede ke svévolnému blokování, filtrování a odstraňování internetového obsahu, nebo se záměrem jej dosáhnout, a aby zaručily, že jakákoliv digitální politika a strategie EU budou vycházet z přístupu založeného na lidských právech, který stanoví vhodné nápravné prostředky a záruky a bude plně v souladu s příslušnými ustanoveními Listiny základních práv EU a Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod;
26. opakuje, že internetová šikana, pornografická pomsta a materiály zachycující sexuální zneužívání dětí jsou v našich společnostech stále větším problémem a mají mimořádně vážné dopady, zvláště na mladé lidi a děti, a zdůrazňuje, že v souvislosti se sdělovacími prostředky musí být plně respektovány zájmy a práva nezletilých osob; podněcuje všechny členské státy k tomu, aby vytvořily právní předpisy orientované do budoucna, které by tento jev řešily, včetně ustanovení o odhalování, označování a odstraňování obsahu, který zjevně poškozují lidskou důstojnost, ze sociálních médií; vybízí Komisi a členské státy, aby zvýšily své úsilí o vytváření účinných protivýkladů a daly jasné pokyny, které zajistí uživatelům, poskytovatelům služeb a oblasti internetu jako celku právní jistotu a předvídatelnost, přičemž musí být zajištěna možnost soudní nápravy v souladu s vnitrostátními právními předpisy, s cílem reagovat na zneužívání sociálních médií pro teroristické účely; zdůrazňuje však, že jakákoli opatření omezující nebo odstraňující internetový obsah by měla být přijímána pouze za přesně stanovených, jednoznačných a legitimních okolností a pod přísným soudním dohledem, v souladu s

mezinárodními normami, s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva a článkem 52 Listiny základních práv Evropské unie;

27. vítá kodex chování průmyslu pro boj proti nelegálním projevům nenávisti, který prosazuje Komise; poukazuje na široký manévrovací prostor, který je ponechán soukromým společnostem, aby si určily, co je „protiprávní“, a žádá, aby byl tento prostor omezen, aby nevzniklo nebezpečí cenzury a svévolných omezení svobody projevu;
28. znovu potvrzuje, že anonymita a šifrování jsou nezbytnými nástroji pro uplatňování demokratických práv a svobod, pro podporu důvěry v digitální infrastrukturu a sdělovací prostředky a pro ochranu důvěrnosti novinářských zdrojů; uvědomuje si, že šifrování a anonymita poskytují soukromí a bezpečnost, které jsou v digitálním věku nezbytné pro výkon práva na svobodu názoru a projevu, a připomíná, že volný přístup k informacím nutně vyžaduje zabezpečení ochrany osobních údajů, které za sebou občané zanechávají, když se pohybují na internetu; bere na vědomí skutečnost, že šifrování a anonymita mohou také vést k porušování práv a k protiprávnímu jednání a ztěžují předcházení trestným činnostem a provádění vyšetřování, na což upozorňují osoby činné v trestním řízení a v boji proti terorismu; připomíná, že omezení šifrování a anonymity musí být omezeno v souladu se zásadami zákonnosti, nezbytnosti a proporcionality; vyzývá orgány EU a členské státy, aby v plném rozsahu prosazovaly a provedly doporučení uvedená ve zprávě zvláštního zpravodaje OSN pro podporu a ochranu práva na svobodu názorů a projevu ze dne 22. května 2015, která se týkají používání šifrování a anonymity v digitální komunikaci;
29. vybízí k vypracování etického kodexu novinářů a řídicích pracovníků v oblasti sdělovacích prostředků, aby bylo možné zajistit novinářům a sdělovacím prostředkům plnou nezávislost;
30. zdůrazňuje, že orgány činné v trestním řízení a soudní orgány čelí při vyšetřování a stíhání trestných činů páchaných na internetu mnoha překážkám, mimo jiné kvůli rozdílnostem mezi právními předpisy členských států;
31. konstatuje, že se v rozvíjejícím se ekosystému digitálních sdělovacích prostředků objevili noví zprostředkovatelé, kteří jsou schopni ovlivňovat a kontrolovat informace a názory na internetu prostřednictvím funkcí a ovládání kontroly přístupu; zdůrazňuje, že musí existovat dostatečné množství nestranných a autonomních internetových komunikačních kanálů, služeb a zdrojů, které jsou schopny zprostředkovat veřejnosti pluralitu názorů a demokratických myšlenek v otázkách obecného zájmu; vyzývá členské státy, aby rozvíjely nové či stávající vnitrostátní politiky a opatření v této oblasti;
32. uznává, že nové digitální prostředí zhoršuje problém šíření dezinformací a takzvaných „falešných“ zpráv; připomíná však, že se nejedná o nový jev, který by se týkal pouze online prostředí; zdůrazňuje, že je důležité zaručit právo na kvalitní informace prostřednictvím zlepšení přístupu občanů ke spolehlivým informacím a zabránit šíření dezinformací online i offline; připomíná, že používání výrazu „falešné zprávy“ by nemělo mít nikdy za cíl podrýt důvěru veřejnosti ve sdělovací prostředky nebo zdiskreditovat a kriminalizovat kritické hlasy; vyjadřuje znepokojení nad možnou hrozbou, kterou by mohl koncept falešných zpráv být pro svobodu slova a projevu a pro nezávislost, a zdůrazňuje negativní účinky, které by mohlo mít šíření falešných zpráv na

kvalitu veřejné diskuse a na informovanou účast občanů na dění v demokratické společnosti; zdůrazňuje, že je důležité zajistit účinné samoregulační mechanismy vycházející ze zásad přesnosti a transparentnosti a stanovit odpovídající povinnosti a zajistit odpovídající nástroje, pokud jde o ověření zdroje, a nechávat ověřovat fakta nezávislými a nestrannými certifikovanými organizacemi provádějícími kontrolu faktů o třetích stranách, aby byla zajištěna objektivnost informací a její ochrana;

33. vyzývá společnosti provozující sociální média a online platformy, aby vyvinuly nástroje, které umožní uživatelům hlásit a označovat potenciální falešné zprávy, aby byla usnadněna jejich rychlá oprava a bylo možno je nechat přezkoumat nezávislými a nestrannými certifikovanými organizacemi provádějícími kontrolu faktů o třetích stranách, které budou mít za úkol podat přesnou definici falešných zpráv a dezinformací, aby byl omezen prostor pro svévolné rozhodování subjektů ze soukromého sektoru, a aby ponechávaly na stránkách a patřičně označovaly informace, u nichž bylo prokázáno, že jsou „falešnými zprávami“, s cílem podnítit veřejnou diskusi a zabránit tomu, aby se tatáž dezinformace objevila v jiné podobě znovu;
34. vítá rozhodnutí Komise zřídit odbornou skupinu na vysoké úrovni pro boj proti falešnému zpravodajství a dezinformacím online složenou ze zástupců občanské společnosti, platform sociálních médií, organizací zpravodajských sdělovacích prostředků, novinářů a akademické obce s cílem analyzovat tyto nově se objevující hrozby a navrhnout operativní opatření jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni;
35. zdůrazňuje odpovědnost aktérů na internetu za vyhýbání se šíření neověřených nebo nepravdivých informací pouze za účelem zvýšení provozu online, například prostřednictvím tzv. „clickbaitu“ (návnady ke kliknutí);
36. uznává, že úloha a investice vydavatelů tisku v oblasti investigativní, odborné a nezávislé žurnalistiky jsou zásadní pro boj proti šíření „falešných“ zpráv, a zdůrazňuje, že je třeba, aby byla zajištěna udržitelnost pluralitního obsahu redakčního tisku; podněcuje jak Komisi, tak členské státy k tomu, aby investovaly odpovídající finanční prostředky do sdělovacích prostředků a do digitální gramotnosti a do vytváření komunikačních strategií ve spolupráci s mezinárodními organizacemi a organizacemi občanské společnosti, aby byli občané a online uživatelé schopni rozpoznat pochybné zdroje informací a věděli o nich a aby si dokázali všimnout záměrně nepravdivého obsahu a upozornili na něj ostatní; proto také podněcuje členské státy k tomu, aby do svých národních vzdělávacích soustav začlenily problematiku médií a informační gramotnosti; vyzývá Komisi, aby se zabývala osvědčenými postupy z vnitrostátní úrovně s cílem zajistit kvalitu žurnalistiky a spolehlivost zveřejňovaných informací;
37. znovu připomíná právo každého jednotlivce rozhodovat o osudu svých osobních údajů, zejména výlučné právo mít kontrolu nad používáním a zveřejňováním osobních údajů a právo být zapomenut, definované jako možnost nechat urychleně odstranit ze sociálních médií a internetových vyhledávačů obsah, který může být škodlivý pro jeho důstojnost;
38. uznává, že internet a obecně vývoj digitálního prostředí rozšířily rozsah několika lidských práv, jak například vyplývá z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. května 2014 ve věci C-131/12 Google Spain SL a Google Inc v. Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González¹; v této souvislosti vyzývá

¹ ECLI:EU:C:2014:317.

orgány EU, aby zahájily participativní postup s cílem vypracovat Evropskou listinu internetových práv s ohledem na osvědčené postupy členských států, zejména italské prohlášení o internetových právech, které by se použily jako referenční bod, společně s příslušnými evropskými a mezinárodními nástroji v oblasti lidských práv pro regulaci digitálního odvětví;

39. zdůrazňuje klíčovou úlohu oznamovatelů při ochraně veřejného zájmu a při podpoře kultury veřejné odpovědnosti a integrity jak ve veřejných, tak v soukromých institucích; opětovně vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily a zavedly přiměřený, vyspělý a komplexní rámec pro společné evropské právní předpisy na ochranu oznamovatelů, a to tím, že se plně postaví za doporučení Rady Evropy a usnesení Parlamentu ze dne 14. února 2017 a ze dne 24. října 2017; považuje za nutné zajistit, aby mechanismy pro podávání zpráv byly přístupné, bezpečné a zabezpečené a aby tvrzení oznamovatelů a investigativních novinářů byla profesionálně vyšetřována;
40. zdůrazňuje, že právní ochrana oznamovatelů při zveřejňování informací spočívá zejména v právu veřejnosti se tyto informace dozvědět; zdůrazňuje, že nikdo by neměl ztratit právo na ochranu pouze z toho důvodu, že možná chybně vyhodnotil skutkové okolnosti nebo že se vnímaná hrozba vůči obecnému zájmu nerealizovala, ovšem za předpokladu, že daná osoba měla v okamžiku oznámení rozumné důvody věřit, že je tato hrozba reálná; připomíná, že osoby, které příslušným orgánům vědomě poskytnou nesprávné nebo zavádějící informace, by neměly být považovány za oznamovatele, a tudíž by neměly mít možnost využívat ochranných mechanismů; dále zdůrazňuje, že komukoli, kdo je přímo či nepřímo poškozen podáním nebo zveřejněním nepravdivých nebo zavádějících informací, by se mělo dostat práva na účinnou nápravu;
41. vybízí jak Komisi, tak členské státy, aby přijaly opatření na ochranu důvěrnosti informačních zdrojů, aby se zabránilo možným diskriminačním krokům či vyhrožování;
42. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby byly novinářům poskytnuty náležité nástroje pro vyhledávání informací a přijímání informací od orgánů veřejné správy členských států a EU podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, aniž by museli čelit svévolným rozhodnutím zamítajícím právo přístupu; konstatuje, že informace získané novináři nebo občany na základě práva na investigativní šetření, včetně informací získaných prostřednictvím oznamovatelů, se vzájemně doplňují a jsou zásadní pro to, aby mohli novináři plnit své poslání ve veřejném zájmu; opakuje, že přístup k veřejným zdrojům a akcím by měl záviset na objektivních, nediskriminačních a transparentních kritériích;
43. zdůrazňuje, že svoboda tisku vyžaduje nezávislost na politické i hospodářské moci, což znamená rovné zacházení bez ohledu na jejich redakční orientaci; opakuje, jak je důležité zachovat žurnalistiku, která využívá mechanismy bránící koncentraci v rukou určitých monopolních či kvazimonopolních skupin, což zajišťuje volnou konkurenci a redakční rozmanitost; vyzývá členské státy, aby přijaly a uplatňovaly právní úpravu vlastnictví sdělovacích prostředků s cílem zabránit horizontální koncentraci vlastnictví v oblasti sdělovacích prostředků a nepřímému vlastnictví či vlastnictví více sdělovacích prostředků a zaručit transparentnost vlastnictví, zdrojů financování a řízení sdělovacích prostředků, zveřejňování informací o nich a snadný přístup občanů k těmto informacím; zdůrazňuje, že je důležité uplatňovat odpovídající omezení vlastnictví sdělovacích prostředků osobami, které vykonávají veřejnou funkci, a zajistit nezávislý dohled a účinné kontrolní mechanismy, jejichž účelem je předejít střetům zájmu a efektu tzv.

„otáčivých dveří“; považuje za nezbytné mít nezávislé a nestranné vnitrostátní orgány, které zajistí účinný dohled nad odvětvím audiovizuálních sdělovacích prostředků;

44. naléhavě vyzývá členské státy, aby rozvíjely vlastní strategické kapacity a aby spolupracovaly s místními komunitami v EU i v jejím sousedství s cílem podporovat pluralitní mediální prostředí a konzistentně a účinně komunikovat o politikách EU;
45. vyzývá členské státy, aby v plném rozsahu podpořily a schválily doporučení Výboru ministrů Rady Evropy určené členským státům o pluralitě a transparentnosti vlastnictví sdělovacích prostředků přijaté dne 7. března 2018;
46. připomíná důležitou úlohu provozovatelů veřejnoprávního vysílání při zachovávání plurality sdělovacích prostředků, jak je zdůrazněno v protokolu č. 29 ke Smlouvám; vyzývá členské státy, aby jim poskytly přiměřené finanční a technické prostředky nezbytné k plnění jejich společenské funkce a ke službě veřejnému zájmu; vyzývá členské státy, aby v zájmu toho zaručily jejich redakční nezávislost tím, že je budou prostřednictvím jasně stanovených regulačních rámců chránit před jakoukoliv formou vládního, politického a obchodního zasahování a ovlivňování a zajistí všem veřejným institucím a subjektům, které vykonávají pravomoci v oblasti vysílání a telekomunikací, plnou autonomii a nezávislost řízení;
47. naléhavě vyzývá členské státy, aby sladily svou politiku v oblasti udělování licencí vnitrostátním vysílacím společnostem s ohledem na zásadu dodržování plurality sdělovacích prostředků; zdůrazňuje, že účtované poplatky a přísnost povinností spojených s udělením licence by měly podléhat kontrole a neměly by ohrožovat svobodu sdělovacích prostředků;
48. vyzývá Komisi, aby ověřila, zda členské státy přidělují vysílací licence na základě objektivních, transparentních, nestranných a přiměřených kritérií;
49. navrhuje, aby za účelem účinné ochrany svobody a plurality sdělovacích prostředků byla účast na veřejných zakázkách ze strany podniků, jejichž konečný vlastník vlastní zároveň mediální společnost, zakázána či alespoň zajištěna jejich plná transparentnost; navrhuje, aby členské státy byly povinny pravidelně podávat zprávy o veškerém veřejném financování poskytovaném mediálními podnikům a aby bylo poskytování veřejných finančních prostředků pravidelně sledováno; zdůrazňuje, že by vlastníci sdělovacích prostředků neměli být shledáni vinnými ze spáchání trestného činu nebo za spáchání trestného činu odsouzeni;
50. zdůrazňuje, že veškeré veřejné finanční prostředky určené mediálními organizacím by měly být rozdělovány na základě nediskriminačních, objektivních a transparentních kritérií, o kterých by měly být všechny sdělovací prostředky s předstihem informovány;
51. připomíná, že členské státy by měly nalézt způsoby, jak podporovat sdělovací prostředky, například zajištěním neutrality DPH, jak doporučuje usnesení Parlamentu ze dne 13. října 2011 o budoucnosti DPH¹, a podporou iniciativ týkajících se sdělovacích prostředků;

¹ Úř. věst. C 94 E, 3.4.2013, s. 5.

52. vyzývá Komisi, aby z rozpočtu EU vyčlenila stálé a přiměřené finanční prostředky na podporu monitorování plurality sdělovacích prostředků v rámci Střediska pro svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků a aby vytvořila každoroční mechanismus posuzování rizik pro pluralitu sdělovacích prostředků v členských státech; zdůrazňuje, že stejný mechanismus by se měl používat k měření plurality sdělovacích prostředků v kandidátských zemích a že výsledky monitorování plurality sdělovacích prostředků by měly mít skutečný vliv na pokrok v procesu vyjednávání;
53. vyzývá Komisi, aby monitorovala a shromažďovala informace a statistiky o svobodě a pluralitě sdělovacích prostředků ve všech členských státech a aby důkladně analyzovala případy porušení základních práv novinářů, přičemž by respektovala zásadu subsidiarity;
54. zdůrazňuje, že je třeba zintenzívnit sdílení osvědčených postupů mezi orgány členských států pro regulaci audiovizuálního sektoru;
55. vyzývá Komisi, aby vzala v potaz doporučení obsažená v usnesení Parlamentu ze dne 25. října 2016 o vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva; v tomto směru Komisi vyzývá, aby při vypracovávání své výroční zprávy o demokracii, právním státu a základních právech zohlednila výsledky a doporučení monitorování plurality sdělovacích prostředků o rizicích pro pluralitu a svobodu sdělovacích prostředků v EU;
56. vyzývá členské státy, aby zvýšily své úsilí o posílení mediální gramotnosti a prosazovaly odborné a vzdělávací iniciativy mezi všemi občany prostřednictvím formálního, neformálního a informálního vzdělávání v kontextu celoživotního učení, a také tím, že budou věnovat zvláštní pozornost počáteční a průběžné odborné přípravě učitelů a jejich podpoře a posílí rovněž dialog a spolupráci mezi oblastí vzdělávání a odborné přípravy a všemi příslušnými zúčastněnými subjekty, včetně pracovníků sdělovacích prostředků, občanské společnosti a mládežnických organizací; znovu potvrzuje, že je třeba podporovat inovační nástroje vhodné pro jednotlivé věkové skupiny na podporu zmocnění a bezpečnosti na internetu jako povinné prvky učebních plánů ve školách a překlenout digitální propast pomocí konkrétních projektů v oblasti technologické gramotnosti a prostřednictvím odpovídajících investic do infrastruktur s cílem zajistit univerzální přístup k informacím;
57. zdůrazňuje, že pro to, aby lidé porozuměli otázkám současnosti a podíleli se na veřejném životě a aby měli povědomí o transformačním potenciálu i hrozbách, které jsou vlastní stále složitějšímu a propojenějšímu mediálnímu prostředí, je zásadní, aby rozvíjeli kritické myšlení a smysl pro analýzu, pokud jde o používání a vytváření mediálního obsahu; zdůrazňuje, že mediální gramotnost představuje zásadní demokratickou dovednost, která posiluje postavení občanů; vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily zvláštní opatření na propagaci a podporu projektů mediální gramotnosti, jako je pilotní projekt „Mediální gramotnost pro všechny“, a aby vypracovaly komplexní politiku mediální gramotnosti se zaměřením na občany všech věkových skupin a na všechny typy sdělovacích prostředků jako nedílnou součást vzdělávací politiky Evropské unie, přičemž by tato opatření byla ze strany EU náležitě podpořena v rámci jejích příslušných možností financování, jako jsou ESI fondy a Horizont 2020;

58. se znepokojením konstatuje, že je ohrožen přístup menšin, místních a regionálních komunit, žen a osob se zdravotním postižením ke sdělovacím prostředkům, jak v roce 2016 zdůraznil nástroj monitorování plurality sdělovacích prostředků; zdůrazňuje, že v otevřeném, svobodném a pluralitním mediálním prostředí jsou sdělovací prostředky podporující začleňování zcela nezbytné a že všichni občané mají právo na přístup k nezávislým informacím ve svém mateřském jazyce bez ohledu na to, zda se jedná o jazyk celého státu, nebo o jazyk menšinový; zdůrazňuje, že je důležité poskytovat evropským novinářům, zejména těm, kteří zprostředkovávají obsah v méně používaných a menšinových jazycích, odpovídající odbornou přípravu a možnosti rekvalifikace; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby podněcovaly a podporovaly výzkum, projekty a politiky, které zlepšují dostupnost sdělovacích prostředků, a také relevantní iniciativy zaměřené na zranitelné menšinové skupiny (například pilotní projekt „Možnosti stáží pro zástupce sdělovacích prostředků v jazycích národnostních menšin“), a aby všem občanům zaručily příležitosti k účasti a vyjádření;
59. vybízí sdělovací prostředky, aby chránily rovnost žen a mužů v politice sdělovacích prostředků i v praxi, a to prostřednictvím společného regulačního mechanismu, vnitřních kodexů chování a dalších dobrovolných kroků;
60. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby se zapojily do společenských kampaní, vzdělávacích programů a cílenějších školení a programů zvýšení informovanosti (včetně těch, kteří v rámci odvětví rozhodují) s cílem prosazovat prostřednictvím financování a podpory na vnitrostátní i evropské úrovni hodnoty a postupy založené na rovnosti a usilovat tak o účinné řešení nerovnosti mezi ženami a muži v rámci odvětví sdělovacích prostředků;
61. doporučuje Komisi, aby vypracovala odvětvovou strategii pro odvětví evropských sdělovacích prostředků, která by se zakládala na inovacích a udržitelnosti; domnívá se, že tato strategie by měla posílit přeshraniční spolupráci a koprodukcii mezi aktéry v oblasti sdělovacích prostředků v EU s cílem zdůraznit jejich rozmanitost a podporovat mezikulturní dialog, rozšířit spolupráci s jednotlivými zpravodajskými a audiovizuálními službami všech orgánů EU, zejména Evropského parlamentu, a podporovat zpravodajství o záležitostech EU a jejich viditelnost ve sdělovacích prostředcích;
62. zdůrazňuje, že je důležité vypracovat další modely pro vytvoření evropské platformy veřejnoprávního vysílání, která podporuje celounijní politické diskuse založené na faktech, nesouhlasu a respektu, přispívá k pluralitě názorů v nově konvergovaném mediálním prostředí a podporuje zviditelnění EU v jejích vnějších vztazích;
63. žádá, aby Komise a členské státy chránily svobodu sdělovacích prostředků a svobodu slova v současném umění tím, že budou podporovat tvorbu uměleckých děl, která dávají zaznít sociálním problémům, podněcují kritickou debatu a inspirují k vystoupení proti projevům nenávisti;
64. zdůrazňuje, že je nezbytné zrušit zeměpisné blokování informačního mediálního obsahu a umožnit tak občanům EU online přístup k televizním stanicím jiných členských států, přehrávání pořadů na vyžádání a opakovanému přehrávání;
65. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.